

Dosarul nr.2ra-93/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător: M. Țurcan

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători: V. Buhnaci, O. Cojocaru, L. Pruteanu

ÎNCHEIERE

05 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Afacerilor Interne,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Adrian Lebedinschi către
Ministerul Afacerilor Interne cu privire la încasarea plăților suplimentare pentru
întârziere,

împotriva deciziei din 01 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne și menținută hotărârea din
28 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost
admisă,

c o n s t a t ă :

La 28.12.2018, Adrian Lebedinschi s-a adresat cu cerere de chemare în judecată
către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova privind încasarea plăților
suplimentare pentru întârziere.

În motivarea cererii a indicat că, fiind angajat al Ministerului Afacerilor Interne,
la 01 noiembrie 2008, a fost traumat grav în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu,
fiind recunoscut invalid de gradul I, iar la 17 septembrie 2009, a fost concediat din
cadrul organelor afacerilor interne, în legătură cu starea gravă a sănătății.

Nefiind de acord cu suma achitată, cu titlu de indemnizație unică legată de
trauma contractată, reclamantul s-a adresat în instanța de judecată, iar prin hotărârea
Curții de Apel Chișinău din 05.10.2010, pretențiile apelantului privind încasarea
indemnizației unice de asigurare în valoarea de 571 000 de lei, a sumei de 36137 de
lei, cu titlu de dobândă de întârziere și a sumei de 50 000 de lei, cu titlu de prejudiciu
moral și a sumei de 25 000 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, au fost respinse ca
neîntemeiate.

Prin decizia din 16.02.2011 a Curții Supreme de Justiție, a fost respins recursul declarat de Adrian Lebedinschi și s-a menținut hotărârea Curții de Apel Chișinău din 05.10.2010.

Prin încheierea din 30.03.2016 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis cererea de revizuire înaintată în interesele lui Adrian Lebedinschi și s-a reținut pricina spre rejudecare în ordine de recurs, în temeiul art.449 lit. h) CPC, în baza hotărârii CEDO, pronunțată în cauza Lebedeinschi Adrian contra Moldovei, prin care s-a constatat violarea articolului 6 § 1 din Convenție.

Totodată, prin decizia CSJ din 18.05.2016, s-a admis cererea de recurs declarată în interesele lui Adrian Lebedinschi și s-a remis pricina la rejudecare în instanța de fond, la Judecătoria Centru, mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13.10.2017, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată în interesele lui Adrian Lebedinschi, ca fiind neîntemeiată. Fiind contestată cu apel, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2018, hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13.10.2017 a fost casată și s-a obligat Ministerul Afacerilor Interne să achite, în beneficiul lui Adrian Lebedinschi, indemnizația unică în legătură cu incapacitatea de muncă în sumă de 571 000 de lei, plățile suplimentare pentru fiecare zi de întârziere în sumă de 1 675 314 de lei, prejudiciul moral în sumă de 50 000 de lei, cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 25 000 de lei.

Decizia Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2018 a fost menținută prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 17 octombrie 2018.

Circumstanțele expuse mai sus au fost constatate și reținute ca atare, prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2018, iar în temeiul art.123 alin.(2) al CPC, sunt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

La fel, reclamantul a menționat că, Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 22 februarie 2018, a încasat de la Ministerul Afacerilor Interne plățile suplimentare pentru fiecare zi de întârziere în sumă de 1 675 314 de lei, în temeiul art.330 alin.(2) al Codului muncii, pentru perioada 27 octombrie 2009 - 13 octombrie 2017.

Astfel, faptul că Ministerul Afacerilor Interne nu a achitat indemnizația unică în legătură cu incapacitatea de muncă a reclamantului, iar în consecință, este ținut să achite plățile suplimentare pentru fiecare zi de întârziere, este constatat și reținut printr-o hotărâre irevocabilă, care este obligatorie pentru instanța de față. Având în vedere că plățile suplimentare pentru fiecare zi de întârziere au fost calculate și încasate, așa cum a constatat instanța de apel, doar până la 13 octombrie 2017, dar potrivit art.330 alin.(2) al Codului muncii, în caz de reținere, din vina angajatorului, a prejudiciului cauzat ca urmare a vătămării sănătății salariatului în exercitarea obligațiilor de muncă, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen, aceste plăți urmează a fi încasate pentru toată perioada, începând cu 13 octombrie 2017 și până la executarea de facto a hotărârii, adică până la 19 noiembrie 2018.

Potrivit calculelor cu privire la plățile suplimentare pentru fiecare zi de întârziere din suma de 571 000 de lei, pentru perioada 13 octombrie 2017 - 19 noiembrie 2018, urmează a fi achitată suma de 688 626 de lei. Deși, legea în vigoare nu obligă la respectarea procedurii prealabile, el s-a adresat cu o somație în acest sens, însă nu a primit niciun răspuns în termenul acordat.

Astfel, reclamantul a solicitat de a se încasa de la Ministerul Afacerilor Interne în beneficiul lui Adrian Lebedinski suma de 688 626 de lei, cu titlu de plăți suplimentare pentru fiecare zi de întârziere; de a se încasa de la Ministerul Afacerilor Interne în beneficiul lui Adrian Lebedinski cheltuielile de judecată suportate.

Prin hotărârea din 28 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă integral. S-a încasat de la Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova în beneficiul lui Adrian Lebedinski suma de 688626 de lei cu titlu de plăți suplimentare pentru fiecare zi de întârziere, suma de 5000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, iar în total suma de 693626 (șase sute nouăzeci și trei mii șase sute douăzeci și șase) de lei.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 11 aprilie 2019, Ministerul Afacerilor Interne a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 martie 2019, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii cu emiterea unei decizii prin care acțiunea înaintată să fie respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 01 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat a fost respins și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, instanța de fond a examinat pricina sub toate aspectele, stabilind cu certitudine caracterul raportului juridic litigios, circumstanțele de fapt real existente, legea materială ce guvernează situația.

De asemenea, în cadrul judecării pricinii, instanța de judecată a creat participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptul la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art. 6 CEDO.

Astfel, obiecțiile apelantului invocate în apel, Colegiul civil le-a considerat nefondate, ori afirmațiile acestuia sunt pur declarative și nu pot fi reținute de către instanța de apel, deoarece se combat cu cele invocate supra și se axează asupra circumstanțelor care au fost constatate și elucidate pe deplin de instanța de fond, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material. Or, potrivit art. 386 alin. (2) CPC, o hotărâre legală în fond nu poate fi casată numai din motive formale.

La 10.10.2019, Ministerul Afacerilor Interne a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece instanțele de judecată eronat au interpretat prevederile legale.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei decizii de respingere integrală a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 01 octombrie 2019, iar recursul a fost declarat la 10 octombrie 2019. Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 01 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Ministerul Afacerilor Interne, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de

legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către Ministerul Afacerilor Interne.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru